

Publicerad 2009-11-09 23:11 av lo

Du lyssnar och du lever. Ännu en dag har du besegrat, avans till dig...

Solskensdrama

Vi spelar en pjäs, ett drama på vers. Din lyrik förgyller och tonerna tar höjd när noterna markerats med kors.
Kan inte sången men melodin känns igen, stillsam, kraftfull. Att hjärtat sjunger värmer men vem sjunger
hon för min vän?

Hjärtat kan inte vila, vi är dömda att följa dess rytm. Men med bakbundna händer rör sig kroppen plågat.
Speglar den själ, som skärvorna inte kan ena. Kroppen lever men existerar livet?

Stormiga känslor känns mer än inga känslor alls. Vill igen höra det bultande hjärtat som slår snabba slag för
kärleken. Var är vår koja, vårt kryp in med granris och björnmossa?

Behärskning är en dygd som jag nu besinnat. Hungern är inte mättad men under kontroll. Bedjande ögon
fyllda med ömhet lyfter dig mot skyn. Blunda och ta emot

Om din själ vill skrika låt det ske,
Om din själ behöver näring sök då efter det,
Om din själ tappat besinningen visa den vem du är min underbara vän.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lo med Poeter.se id #30139 innehar upphovsrätten